Szenti Ernő

Mikor szó érint szót...

A kötet megjelenését támogatta:

Az Új Néplap
a Kisújszállási Városi Önkormányzat,
a Nagykun Mg. Szövetkezet, Kisújszállás,
Kocsárdi László menedzser, Kisújszállás,
Rácz Lajos építész-tervező, Kisújszállás, Csokonai u. 4/a.,
a Kisújszállási Városi Víz- és Csatornamű.

A szerző kiadása
Szolnok
1996

Szerkesztő: Körmendi Lajos

A fedéltervet és a grafikákat a szerző készítette.

© Szenti Ernő

Tipográfia: Majnár József
Készült a Verseghy Ferenc Megyei Könyvtár nyomdájában
500 példányban.
Felelős kiadó: Bertalanné Kovács Piroska
Ny. sz.: 11/96
ISBN 963 650 374 5
Kiadó: Verseghy Ferenc Megyei Könyvtár

Remek alkalom a természetes gyógyulásra a kisújszállási strandfürdő látogatása.

Betűtiprás

„Ha úgy érzem, valami sért,
sötét óra jön”.

(Tandori Dezső)

Betűtiprás

Ma másképpen voltál ijedős, mint tegnap. Üstökön ragadt őszintéskedés. Nem akarok több betűtiprást, génmegrázkódtatást! Mint aki mások rögeszméit istápolja. Megígértem az Úrnak, valós érdekeim vérehullását tétlenül nem nézem. Kéretlenül az öröklét ivópoharából nem iszom. Nem dohányzom. Célt rossz szándékból nem vétek. A teljességre ácsingóktól nem vitatok el semmiféle jogot. Pihenőidőmre súlyos kőkoloncot nem kötök. Halk hangon dühkitörést nem imitálok. Legjobb belátásom szerint cselekszem, mi alaptermészetem.

Túlélte a kezdet a véget

Az írás: fényesre tisztogatott szók? Inaktív szándékváltás, megbélyegzett öröklét. Meglapogatott harmatcsepp. Játszasd el képzeleteddel: eleged volt a féloldalas létezésből! Még egyszer, de csak a *majd* után. Megforgatott évszakok. Telihold ragyog. Faág az idő, lehúzza az emlékek termése. Ez sértés! Irodalmi háztűznézés. Szigorúan csak a hecc kedvéért. Kávézacc. Kikent-kifent szivárvány. Egyenletesen adagolt tisztánlátás. A rémálom púp a szerencsés pillanatban fogant mondatok hátán. Szórakozott fejvakarás, *skalpmasszázs*. Önvédelemre berendezkedett szóbeszéd. Túlélte a kezdet a véget. Slampos megállapodás, keretszámhoz kötött fajfenntartás. Ez itt mi? Tágítható gesztus a hozzá tartozó itt és mosttal.

A legrövidebb idézet

A szó megtörténik, a csönd rátapad hallgatásodra. Legyen az hely vagy tárgykiterjedés, összemászkálják az ízeltlábú évszakok. Teljességtámaszték. Maradékok nélküli intellektuális elmozdulás. Ellentétben az elmefojtogatókkal. T. békén hagyja az öröklétet. Szüntelenül tesz-vesz, a mozdulattalan reményében. Emészti önmagát. A mellőztetés meditációs többlet. Szeret félreérteni, ideológikusra fogni kényszerképzeteket. Nem riasztja a felőrlődött álmok látványa, inkább megnyugtatja. Lávaíz, kriptalefolyó, szándékos agykihagyás. Ha nem lenne zsúfolásig teli megmagyaráznivalóval a van... nos, vakvágányra állított villamos. Mégis csak központi kérdés a fény. Mindenféle régi vagy félmúltakkal nem

lehet letudni a jelent. Bár legyen szó a legrövidebb idézetről, kell, hogy legyen benne ízelítő a bárki számára megtapasztalhatóból.

Négykezest játszik a fájdalom

Gondolta a fene! A szóközök a líra bélrendszere. Vedd már észre: vér csöpög a történetből. Szeméremtest. Kézügyességgel megáldott természet. Jogos gondolatlassítás. Fültisztítás helyett orrpiszkálás. Már hogy lenne a van is, meg nincs is a képzelet csúcsteljesítménye? A szabadság beazonosításához egy ember kevés. Fajtiszta kitárulkozás. Hallod? Négykezest játszik végtagjaidban a fájdalom. Így mondta: lelkem beleelevenült a napfelkeltébe.

Témám az álmok pontosításigénye

Minden odébb tett észérvben benne van a ma és a tegnap emléke. Alkonyelterpeszkedés. Számszerűsített boldogságérzet. Mint mikor a szó ráejti testsúlyát a mondatra. Ha *dől* kelet vagy észak, nyugat se maradhat talpon. A titkok búvóhelye a csönd. Gazdaggá tették a fények a korareggelt. A mai témám az álmok pontosításigénye. A kötöttségek tágassága, az örömök elé néző test vágyvárakozása. A kreativitás észjárásod úticélja. Mind a tiéd lehet, mit a kimondható tett vaskossá. Érezve az élet áramlásirányát, akár ujjonghatnál is... Öröklétkeretes itt és most. Lebélyegzett majd. Az egymással szembesített dolgok *kiúttalansága* többé nem a poéta szégyene.

Mikor szó érint szót, fénylőbb a mondat

Kész a lomtár. Lábnyomkavalkád, szivárványprotézis. Elhibázott kohéziós erő, vigyorjelenlét. Messzi emlék, portalanított padlás. Gyerekkori padtárs. Evéssel kezdődött kiadós étkezés. A felhozott ellenpéldák is alusznak. Történetesen nagy a csend. Át lett állítva pszichéd. Méltán sok méltányos. A test a lélek erős oldala? Mikor szó érint szót, fénylőbb a mondat. Külsőleg megváltozott érték. Mi hír a betiltott kéjérzések körül? A rólad szóló és a neked való között nem kezdődhet mondat. Fitt naplemente, önsajnálatorgazmus. Alagsorban elhelyezett intellektuális klímaberendezés.

Lelepleződött végzet

Olcsón megúszott érzelgősség a végignézett naplemente. Teljes értékű arcizomrángatódzás. Nyomába se léphet a felidézett az el nem múlónak. Tekintsd kötelező gesztusnak az évszakok és a fák bevonását a városi túlzsúfoltságba. Emocionális utántöltés. Írod? Fölötte kell, hogy álljon az igaz a valónak. Vár rád a pillanatnyira összeszűkült öröklét. Ne menj el szó nélkül a hazudozás létjogosultsága mellett. Ami kicifrázva riaszt, nélküled is tudatalakító. Ne álmodd el lehetőségeid elől a valóraváltás ceremóniáit. Még nem tantárgy a logikai mintaadás. Legtöbb tartalékkal a kimondhatatlan rendelkezik. A szándék lelepleződött végzet. Követhetővé tett majd. Plagizált tisztánlátás. Ízekre szedett megalománia. A lélek erőszakossága a stabilizálódott test értékállósága.

Mintha örökké ma lenne

Lecsavart petróleumlámpa a naplemente. Egy illat utóvédharca. Túlterhelt szembogár, fénymázas hombár. Egyszemélyes kvaterkázás, csönd és piszmogás. Pizsamaosztás. Leszigetelt lendület. Reggeltől estig, mintha örökké ma lenne. Zúzott eszmehalánték, galambpiszok, kifejletlen tülekedés. Ha a lelkiismeret kerül szóba, légy elszánt és határozott! Emlékmeleg hátratekintés. Forrpont, hátrányos helyzetű harmatcsepp. Ha megkésve is, de munkához láttak a lélek kismesterei. Ha fénylik, bizonyosság rá a nappal, ha merő sötétség, túlórázik az éj.

Hanghiba, holdfénypókfonál

Várok. Távlatossággal megáldott álmok. Se sok, se kevés. Tévedésre épült egybeesés. Hangpihe, holdfénypókfonál. Állítottad: a rendrakás idegen ösztönösségedtől. A rosszul tudott az elérhető kártevője. Mutass nekem egy általad is patronált hipotézist, kitalálom világlátásod beesési szögét. Farkasvakság. Megújhodásra képtelen halhatatlanság. (Védelmi hiba okozta az alkony összeomlását.) Mi aktuálisabb: az imádkozással életben tartott szeretet vagy a tétovaságról lemondott évszakvég. Írod? A poéta dolga, hogy a fájdalomról kialakított vélekedéseket beleszője az elhanyagolt csöndekbe.

A történelem kertitörpéje

A kiagyalt beléd rondít, bánt és abajgat.

Viszketőssé teszi örömöd, unalmat és egyhangúságot improvizál. Dolgozik génjeidben a meghunyászkodás. Közelíts rá az öröklétre! Kerülj a helyedre valóságilag is! A világ ok és alkalom az értelem háztűznézelődéseihez. A precizitás a tisztánlátás műszerfala. Gótikakoldulás, első kategóriás mennykőcsapkodás. Mint akit alkatánál fogva érdekel a világképek bukástörténete. Érdekes a módszer, ahogyan a nézést továbbfejleszti a látás. Az idealizmus az önáltatás kémlelőnyílása. Leszáradt paradigmavirág. Cipőscsőlény ramazúri. Öntelt nemlét, fájdalomvitustánc. Szívközeli naplemente, tengerpartgöngyöleg. Írjad! A kegyetlenkedés a történelem kertitörpéje. Megyek és szétnézek. Muszájkoszos körülmények. Mint aki először mond véleményt a szókhoz ragaszkodó mondatok megfellebezhetetlen kijelentéseiről.

Frissen amputált esőláb

Szórakozással letudott zárt időegység. Aritmetikus kedélyborzolás. Ütés által pecsételődik meg a lélek. Cinkelt égboltperem. Két méternél nem magasabb aranyköpés. Évszakista, vénuszdombkutató, lófejformájú anyajegy. Menedékházban felejtett tejeszacskó. Kollektív görcsben rángatódzás, sorvégvizit. Harcokban edződött izomláz, emlékvészkijárat. Frissen amputált esőláb.

A gyanútlanság bevett trükkje

Kívánságod szerint ősz lesz, választhatsz a hiteles magyarázatok közül. Módszer is akad majd, mikben az észérv lesz az úr. Amit T., a jó barát tesz, közönséges emlékfüstölögtetés. Ne félj a lélekkel kimérhetőtől! Hogyhogy a színek tekintélye a fényektől függ? Oda és vissza, ki a Tisza vizét issza. A félreértés a gyanútlanság bevett trükkje. Mint aki az itt és a most megkerülésével akarja (véli) elérni a holnapot. A következő mondat emlékeid kálváriajárása lesz. Sejtkiáltvány, megerőszakolt szivárvány. A lélegzetvétel (figyelsz?) a szóval befogható legbecsesebb része. Lyukon keresztül megközelített körülírt. Ihlettel újrafogalmaztatott bú és baj. Mézszínű életsűrítmény a tapasztalat. Miért kell kétszer mondani az ezerszer megszenvedettet?. Néma vízesés, tudatalatti magakelletés. Falánk rögeszme, elpusztíthatatlan megszokott. Kibillent petefészeknyugalom. Eltalált szögfej a muszáj. Teszi dolgát a fontosban a pontos.

Egyfordulós opus

Szereplők: szóapuka és mondatanyuka. Egyfordulós

opus. Olimposz. A pszichésen sérülteknek csak az üstököscsóva jutott. Pocok. Pillanatpöcök. Mi ez, ha nem poétikai szintesés? Körülállták a csillagok a romokban heverő teliholdat. Melyik az időtállóbb: a nem írás vagy a hallgatás? Tragikus mosolysors. Tudományos szintre emelt csöndröptetés. Allűrök munka után. Mint akit helyhez kötöttsége emelt piedesztálra. Vegyes élettapasztalatokra alapozott tiszta szigorúság.

A líra hormonműködése

Ezek itt mik? Az eredményesség paraméterei. Mániaszívószál. Ne szorongassál. Nyimnyám kínok - ezredvégbillog. Elszalasztott mondatalkalom. „A sokból nem rakható ki az egy.” Érzem, hamarosan nyomoroghatnékom lesz. Az ízlés a líra hormonműködése. Frekventált dologidő, elcsúfított méricskélés. Pemzli. Pendlizel. Teremtőülőke. Kifizetődő őrjöngés. Elodázhatatlan gebeszkedés. Minden hatalmat a géneknek! Vesszen a pacsuliszagú köldöknézés!

Mit a kő tesz önnön súlyával

Ömlik a csöndből a szó. Így és nem másképp. Emlékválaszlevél. A szél a levegő övön aluli ütése. Szilvakék. Körbenyalábolt női fenék. Kiköpött meggymag a telihold. Csiszolt metaforapohár: szolgálatkész boldogság. Találj rá álmaim között (most miért nézel így rám?) a szemüveges naplementére. Azt teszem megszokásaimmal, mit a kő tesz önnön súlyával. Lehet-e büntetlenül derűs életérzésből mosolyt kispórolni? Ott és akkor megy át képbe a látás, ha tartja a lelket az igazságban a visszavonhatatlan. Válaszom az, hogy igen. Kihátráltak eszméim a hol volt, hol nem voltból. Tájilag és lelkileg indokolt összeborulás. Szüntelen az érzetféltés őrülete.

Zebracsíkos tavaszillat

Mint aki belevirgonckodik a szókba, majd a férfierőbe is. Minden valótlan állítás magunk között volt mondva. Az idefelé vezető úton összejátszott az eső az öntisztulással. Az alaposság az egymást váltó ismeretek fokmérője. Anekdotázó harmatcsepp, fogódzók nélküli létbiztonság. Lóvontatású árnyak, ágyak, asztalláb. Fix pontnak vett égbolt, zebracsíkos tavaszillat. Lézersugárral kiegészült segítőkészség. Szájpadláshomály, mosolyrepedés, eszközhiányos bálványimádó. Pótolhatatlan nem ma van. Katasztrófasejtető rációklemetlenkedés.

Tíz patkány súlyra annyi, mint egy kölyökoroszlán

Már az olajozott gépezet se. Kattogások a fülben. Surrogás. Megint ismét van. Lebegtetve csak az álom tart soká. Pallérozott igazságérzet. Mint mikor beeszi magát az életszag az ABC betűi közé. Minden idegszáladdal a várakozásra össz-pontosíts! A táj a legkevesebb a határtalanban. Tíz patkány súlyra annyi, mint egy kölyökoroszlán. Kinek mi jutott; neked a választékos naplemente. Hegyes csöndforgács, illatámulat, kitömött oldalzseb. A transzcendens a test kétkedve fogadott válaszlépése. Megspékelt hajhagyma. Rézágyúmakett, mosolyo-beliszk, Nap-Hold-Csillagtriász. Menj át öntisztu-lásba! Már-már érinti egymást a közutálat és az agypiszok.

Amiben nincs szeretetre átváltható praktikum

Mint akit a tapasztalat erőltetése juttatott el a belátásig. Érett, de kicsinyes észérv. Lehet-e fejetlenségre metaforát alapozni? Nincs benne rendszer, de szabálytisztelő. Mi közöm nekem a hátul kullogós érdekekhez? Kimeredt szem, fennakadt lélegzet, virgonc emlékezetigény. Kevéssel letudott számlálatlan. Amiben nincs szeretetre átváltható praktikum, az megszűnik embernek való lenni.

Gondolj az intellektuálisan támadhatatlan csöndre

Gondolj az intellektuálisan támadhatatlan csöndre! A találomra és a találékonyság két dudás egy koncepcióban. Humánumlesen. Ha a fásultságot kérded: felsülsz. Utóvédharc. Veszélyérzetfricska. Az itt és a most is sérült Mohácsnál. Élettanilag értve: túl vagy az alapkőletételen. Rezignáltsággal keresztezett érettség. Ágyékárnyék. Ápolt hiányérzet. Árulás és tüdőtágulás. Billogos öröklét. Mosolytócsa, zűrös kikelet. A szó kinyomott lélekpöcök. Jössz vagy maradsz? Apaállatpanasz. Mi biztos, ha nem a klasszicizálódott vagy-vagy?

Kevéssel beérő létezés

Itt legyen a kutya elásva. Tudd és tedd. Rajta, csak rajta, törtetős fajta! Mint mikor visszaüt a hogyan a miértre. Kinőtte magát a kavarodás. Naggyá válni már a beérés előtt! Ameddig csak el lehet menni a csiklandozásban. A legkisebb őrjöngésből is lehet baj. Szájtátiságodban valóban jól kamatoztatod az undorodásban szerzett jártas-ságodat? Kevéssel beérő létezés. Frappáns, de

komolytalan. A tények mind egy felé tartanak, te se akarj mást! Magházmagtár. Ez itt mi? A visszavont árnyképe. Ősköd, köpet, kövület. Kullog utánad az itt és a most. Felperes, kihűlt nyakleves. Alulmúlt pocsolyaszag. Összekuporgatott szuszogás. Csöndsors, reszketős mennybolthang, boltív. A módszeres értetlenkedés után várható volt az ostobaság diadalittas megjelenése. Ezúttal is egybevág a szépben talált igaz tudatalattid érdekeltségével?

Szilvakék álom

Fűzfásodott ártér, bőnyeges altalaj. Szó szívet ne nyomjon! Ne nyomorgasson! Értelem szájhoz piszkot ne adjon! Ne is vegyen el! Tömérdek történet. Minden időknél szubsztanciálisabb jelen. Bejövetel helyett belejövés. Aktualitásokból építkező múlt. Tartalékos testbeszéd, szemet szegért. Vadzabban szilvakék álom lapít. Deklamáló fájdalom, rövid pórázra fogott mondat. Ezer túszul ejtett cipőscsőlény. Már mind foglalt, mi szórakoztató.

Álmokon lépkedő napra nap

Illatvészkijárat, fehérre meszelt hasfal. Álmokon lépkedő napra nap. Lélekkabala, vérközelbe került muszáj. (Ennél több szót az elérhetetlenre pazarolni vétek volna.) Megoldott bog a bűntudat. Az ismeretek: tudásod hátországa. A történelem érzékeid örök témája. Itt erdőnyi veszett fejsze nyele, ott fent remek tájékozódási készséggel megáldott szivárvány. Minden szükségszerűen feltételezetthez kell, hogy tartozzon egy kifogástalan érdekrendszer. Lapulevéllel álcázott koponyacsont. Diszkrét univerzummosoly. Akarod?

A létezés fenegyereke

Beépült az időtlenbe az itt és a most. A mozgás a létezés fenegyereke. Miniatűr távolba tekintés. Apróság. Próbára tett jóság. Hegyes betűcsőr, levet eresztett lélegzetvétel. Tartja az imaginárius a valóságfrontot. A fények a délelőtt alapproblémája. Szó a szóról, mondatozós mondat, versbolond líra. Fordított odaadás, kiritkított szeretet. Kifejezésre juttatott lelki automatizmus. A te dolgod a pihentető nemlét szóval tartása. Alakilag hibátlan telihold, illatforrpont, kabátgomb. Manipulált hangulattalan, lesipuskás életérzés. Unalom és univerzum. Sétáló fiastyúk. Hamarilag a pillanaté az elsőbbség.

Egy késői irreverzibilis logika

Az ittlét a metaforák törzshelye. Az ismeretekben való előrejutást többnyire az elgyávult képzelet akadályozza. Minden irányból ömlenek, dúródnak a kételyek, a leleplezett ígéretek. Aki közönséges halandónak tekinti magát, csak kapkodja a fejét. Nem rejti véka alá zavarát. Csalódottsága hamar hozzászokik a körkörös növekedéshez. Rég kiment a divatból az értékek fajsúly és hasznosság szerinti egybevetése. Aligha követi több folytatás a félreállított megszokottat. A tények értékét nem az álmok szokták kockára lenni. Sürgősség esetén fokozott felelősség hárul a szívre. A leghatásosabb igen egy késői irreverzibilis logika fogódzója. Virrasztásba torkollt naplemente. Mint aki előbb-revalónak tartja emlékeinél az értékén alul eladott csöndek visszaszerzését.

Vasárnaposodott taposómalom

Kit? Hol? Mikor? Kerékagytumor. Szögletesített kultúrkör, sejtelhajlás. Kiömlött mákszemidő, sarokutálat. Sikere van az év közepére helyezett krampácsolásnak. Szakszerű szakralitás. Mi talmi, vízbe kell fojtani. Aktív évszakvég. Terebélyes ízlelgetés, teljességrekord. Zaklatottságból kimentett gondolat. Nincs kegyelem. Részletzabáló összesen. Jól mutat a lényeg a látszat köntösében. Ingyen nem adom! Vasárnaposodott taposómalom. Meg-pályázza hallgatásod a csöndet? Mi az ott? Kihullott eszmetejfog. Kifelé nyíló gesztus, rohamra kész intellektus. (Kötni kell az ebet a karóhoz.)

Váltópénz

„Így és ekképp tovább”. Őrület korhűkosztümben. Se macska, se repedt kályha. Olyan életcélra volt szükséged, mely hangulatilag egybeesett álmoddal. (Nincs tisztázatlan múlt, csak rest emlékezet.) Belakott idegsejt, fáradni látszik a rend. Tüske, Tejútüdvöske. Hóbortjaid szabadon engedett ebek. Csöndetikett, moráltollasbál. Csókcsömör, tegnappá laposodott jövő. Holdfénypikkely, kitakart zárókép. A ráérős tempó jellegzetes öröklétmentalitás. A semmi tudomásul vett lehetőséghiány. A magány a kiútkeresés váltópénze.

Víztárolóban elrejtett valóság

Rendezetlen emócionális számla, széktámla. Víz-szintkülönlegesség. Az egy pontra koncentrálás sejtizgalma, csontdohogása. Nyúlszemidő. Hara-

pásnyomokkal elcsúfított pótlelkiismeret. Szólj, ha megtaláltad a szókban a paradigmalelkűek kezenyomát! Ő ott kicsoda? A behatároltan aktívak új fiúja. Ásítás, ásatás, áztatós potyanap. Látástól vakulathullásig. Szívverésvigasz. A forma a tartalom nyomravezetője. Jó ötlet volt a víztárolóban elrejtett valóság.

Vedd úgy, hogy ajándék

A térdhajlat alatt. Partra vetett halak. Közfelkiáltással a legtökösebb naplemente lett elfogadva. Ámulat járja be az Európa-házat. Fogalmak és fogadalmak. Tenyerelj bele az élet sűrűjébe! Közös szóháztartásban élnek a lélek, az anyag és a történet. Busa és puskatusa. Határtalanpárti alpári. Egyenlőszárú acsarkodás. Vedd úgy, hogy ajándék. Ezek itt mik? Kímélőre fogott érzékek. Több szó nem esett az általános csöndfelmelegedésről. Rafinált másságképtelenség. A rémképek elméd el nem égetett zsiradéka. Morózus kikelet, hahotázó zsigerek. Kérd el a titkok franciakulcsát!

Tájtapogatás esőmódra

Frontálisan ütköztél a sorssal

1. A kiút a siker aranyfedezete.
2. Bevallották az összesen bűneit a részletek.
3. A vers a képzelet által elvarázsolt
   metaforák fellegvára.
   Szaporodnak a csöndfüggőségbe került szók.
4. Ragyogásra termett telihold. Endrőd.
   Bokrosfogalomteendők
5. Fölhajtás és főhajtás. Megpendített
   rögeszmehúr.
6. Gyülekeznek a felhők a hitükben
   csalatkozók feje fölött.
7. Ott és akkor a bölcs hallgatásnál ütötted fel
   a csönd bőrkötéses könyvét.
8. Maradt-e még beszennyeződéstől megmentett
   szándék?
9. Hagytad, hogy megvárakoztassanak
   a tanulságul szolgáló példák. Okkal-joggal.
   Frontálisan ütköztél a sorssal.
10. Határos döbbeneteddel a lenni vagy nem
    tenni semmit kérdésköre.
11. Elérte végső határát a kigondolt. Kreati-
    vitás mélymagyar módra. Türelem,
    Tejútnagy térelem.
12. Elérte célját a tudatosságra aspiráló ösz-
    tönösség.
13. Sötétben celebrált önvizsgálat.
    Miért ne eshetne meg álmaiddal is, ami
    megtörtént az öröklétbe döntött valósággal.
14. Míg téged a képtelenségek nyomasztottak,
    visszafogtam titkaimat. A teljesség
    elárulásához a lemenő nap is hozzájárult.

Tőzegtűz

1. Levágott kígyófarok – szófukar apacsok.
2. A füvek a bokrok replikáit – míg ősz lett
   a nyárból – világvégi hangulattá alakították át.
3. Homokbuckaként vándorló szójáték.
4. Rád is szükség lesz a holtidő szétcincálásakor.
5. Behavazott hol volt, hol nem volt.
6. Eloldalogtak a szók a csönd mellől. Kisúj-
   szállás. Mozdulattalannal igazságkapacitálás.
7. Összeégtek az öröklét betűi a zűrzavar
   tőzegtüzében.
8. Hányszor érezted már magadat megsértve
   az emlékek felé tartó meneteléskor?

9. Beérett a semmiből is gúnyt űzés termése. Ha hiszel a nyitottságban, gazdaggá tesz a muszáj.
10. A vaslogika a transzcendens bicebócája.
11. Frigyláda, apácazárda. Kontúrok nélküli rágalom. Ketté harapott kéjérzet. A megszokás álmod kerékkötője.
12. Vak tyúk is talál női nemet. Segíts kitalálnom a közös érdekeltségű meguntból.
13. A képzelet a valóság segédszerkesztője. Várom emlékeid munkafelajánlását.
14. Hitlóvátétel, talp alá való zenebona.
15. Gondolj arra az érzelmi beállítottságra, mely a teljes élet lekötelezettje.

Tájtapogatás esőmódra

1. Pontosan járó óra, szándékod a jóság régiója.
2. Az ízlés a teremtés kampányfőnöke. Itt ambiciózus praxis, amott bádogbögre.
3. Ami tegnap még csak feltételezés volt, ma százszázalékos hogyan tovább. Valósághoz törleszkedés, metaforatömegtermelés.
4. Öröklét, megtoldva elüszkösödött történésekkel.
5. Ha kezd rád hasonlítani a csönd, írás helyett politizálj. Játszi könnyedséggel szülte meg a jajt a baj.
6. A miért kíváncsiságod húzóágazata. Kunhalom. Igazságtól remélt és megkapott nyugalom.
7. Végtagjaim, szájam és szemem. Májusidéző korszellem.
8. Urbánus és népi. Aktusorientált férfi.
9. Sietős a felparcellázott lelkűek dolga. Ígéretté lealkudott így alakult.
10. Fájdalmas önérzetébredés, tartalmas tengéslengés.
11. Szertelen szeretetnélküliség sok van.
12. Segíts megtalálnom a sorsomra rímelő szót!
13. Szárított bolha. Tájtapogatás esőmódra.
14. Lepratelep. Öt felé osztott igyekezet.

Amit a lélek láttat a testből

Szentséges ég, portalanított évszakvég. Lépésről lépésre nyomul előre a félelemérzet. Jól érzi magát igazam a csöndbunkerban. Madarat tolláról, embert kabátjáról és testszagáról, akár sötétben is. Amit a lélek láttat a testből, az öröklét a pillanatból, belefér kis alapterületű sorsodba. Jegyezd le pontról pontra a katasztrófákban

összecsődült fájdalmak szokásait. Szirénázva rohanó mentő, ékezetlélegeztető. (A jövő találja majd meg, mit elveszítettek emlékeid.) A nincs után a van az értelem elkötött csónakja. Magzatvízzel hajtott imamalom. Mosolyban fogant drámai szituáció. Öt alkalommal hatszor. Körmös traktor. Azt írd, amit diktálok! Tragikus sejthabitus. Aki már élt át belenyugvást, maga mögött érezheti az óvatos naplementék szimpátiáját.

Önsorsrontás messziről jött fájdalmakkal

Jó akusztikájú mondat, többre képes csönd. Vadidegen táj, lélekhajlat, párnaciha. (Utánozza a mozdulattalant a nyár.) Tokba zárt szakítópróba. Érthetetlen hitidegenkedés, penészaktivitás. Önsorsrontás messziről jött fájdalmakkal. Mint aki nem látja az agancsos volt-évektől a jelent. Tényekkel megkárosított való. Sejtriadó, lábszag, metszőolló. A belátás alakisága a kimondhatatlan szópárja. Évszakvetélkedő öt győztessel és két vesztessel. Távolabbra helyezett muszáj. Hangyasav és osztályon fölüli mosoly. Tülekedés kétszintes dohogással. Megerőltette magát a majd. Kromofág. Nincs közöm hozzád! Hajlék, testváladék, öröklétbog. Becsben tartott varjúkárogás, petefészekgyulladás. A szivárvány az égbolt pávamadara. Rossz taktikát választottál álmaid csatasorba állításakor.

Ott most nyár van, napsütés és csodavárás

Dupla fülbevaló, fapapucskopogás. Becsvágytisztás. Aki hallja, adja át. Vajhát. Nem volt se rest, se gyára. Berezonált ezredvég. Megsürgetett pihenőidő. Helyfoglalóval egybekötött igazmondás. Ócska trükk a tényekkel, túlterhelt valósághiányolás. Ha nem vele, az emlékek nevében ellene. Behízelgő modorú naplemente. Színszivattyú, illatszecskavágó. Szűkre szabott vagy-vagy; agysejtáldás. Van legyőzhetetlen szolgalelkűség? Bratyizós ellentétekről jót vagy semmit. Ahol megpihenhettél volna – ott most nyár van, napsütés és csodavárás. Minden szempont kicsinyít, de aránytalanul. Kit izgat a magától sohasem érthető? Valamit visz a múlt, mit jó lenne egészként megélni. Zápfoggyár, fikatemető. Ha a fontosság elve alapján működne a szokásjog, viszonoznák érzékeim a mágikus erők köszönését.

Erőpróba holtidőben

Nap hab után. Bejáratott unom. Érzetütközés a megszokás hatalmával. Elnapolt tovább már nem halogatható. Intellektuális sürgősségi eset. Valaki

beletúrt a be nem avatkozás elvébe. Ez a te tudományidegen állításod: levet eresztett szellem. Nincs se megosztottság, se egyetértés. A van elfogadott álrealizmus. Igazságabajgató életelv, kompromittált télutó, főműsoridő. Ne én legyek az ütköző a vagy-vagy között! A legtöbbet próbált tét legyen az összekötőkapocs a szó és a kimondhatatlan között! Üres tekintet, teli marok. Privatizált érdeklistagyártás. Peremfeltevés: vérbosszú és hosszú haj. Mosolytutaj. Erőpróba holtidőben. Hapci! Meggyűrűzött tudatalatti. A baj mindig azokkal van, kik nem tudnak egyensúlyt teremteni a kívánatos jó és az elkerülhetetlen rossz között.

Dagadt esőpofazacskó

Nem leli helyét a határtalanban a véges. Nemlét által aposztrofált muszáj. Együtt hülyül a langaléta árnyakkal az alkony. Ezek itt mik? Karban tartott történések. Lassan, behatároltan, szem előtt tartva a pityergős őszt. Zegzugos önmutogatás, bő lére eresztett folytonosság. Ráció legyeskedik a kitalált körül. Támpont helyett tampon. Dagadt esőpofazacskó a felhő.

Két felvonás között

Tudatod a valóság értelmi szerzője. Örömittasságért értékjóvátétel. Hangszálszakadás két felvonás között. Tápíz, naplementefenék. Szívizomistálló. Targoncanyikorgású szél. Nyitnod kell, legelőbb a telitalálatos csönd felé. Iszonyat, kevéske mélabúval. Valami hírlik. Meglobogtatott ámulat, önerős fájdalomba temetkezés. Szöszözés hétfőtől keddkezdésig. Elzáródott esőfelhő. Izzadós tenyerű telihold, ijedős lámpavilág. Vakolatlan hasfal. Túlsúlyos naplemente, vertikális életszag. Bélbolyközelségű testi-lelki gyarapodás. Félrecsapott vércsákó. A semmi a kimondhatatlan laposférge.

Morálmajális – háttér hóeséssel

Egy fecske nem csinál gesztusparádét. Gyakorlom a legalsó lét fényviszonyait. Ámulósra vett tényfeltárás. Ahol szó szót követ – közel van a testet öltéshez a potenciális mondanivaló. Anyagelvűség és lélekuralom. Lázálomból szabadult észérv. Segítőkész sakk-matt helyzet. A transzcendens a verbálisán megragadható valóság kéményfüstje. Kiskirálykodáshoz szokott naplemente. Ömleszd bele a kevésbe a sokat. Tukmáld rá perspektívátlanságodat az egyszer használatos holnapra. Kátránypapírral védett hőbörgés, lármás jég- és szívverés. Vannak kötelező kibúvók, miket

átengedtél ösztönösségednek. Mit nem fékez jóízlés, leckét ad igazságérzetből. Morálmajális – háttér hóeséssel.

Emléknek sok, valóságnak kevés

Összes búját-baját a pillanattal mondatja ki az öröklét. Nem az érzés kicsi, a hozzáfűződő előítélet a régi. Ha megengeded, bevezetlek az ittlétesek közé. Mint aki kiszórta magának az ambiciózus csöndet. „Vezess, egyfogú csillag!” Elmegyek. Szaglik a lelkiismeret. Lecsengetett elszenesedés. Sziszegő kígyók a lángnyelvek. Az ötven százalékos őszinteség emléknek sok, valóságnak kevés. Magam se tudom, mit akarok. Teliholdfarok. Jágó és társai. Csöndhi-degvágó. (Ez ellenlelkizés!) Ha jól viseled magad, ittléted baloldalán fog lenyugodni a nap. „Szavakba bújni a tett elől.”

Aprózva megközelíthetőbb a szeretet

Ketté osztott üresség. Ne tudj róla, ne add tovább, ittlétvonzata ne legyen! Ízelkülönítő, intellektuális ínszalagszakadás. Vonatfüttymerevítő. Idealizmusod sértetlen, de nem sérthetetlen. Álomlátlelet. Könyv és könny. Sérves telihold. Ellenszeretet oldalfényben. Még várnod kell az elmélázás feltételeire! Előbb megérted, majd kiábrándulsz a történtekből. Aprózva elérhetőbb a szeretet. A megsejtett beleillik az összképbe. A hajlongás csak a kezdet. Értelmed súlypontja a gondosan meghányt-vetettre tevődött át. Csoportosított érzelmek nélkül nincs se emlék, se tekintélyvesztés. Felélte sorsát a zavartalanságból kiemelkedett pillanat. A test elszámoltatása a lélek dolgairól ittléted utózöngéje.

Intellektuális ingóságok

Növelte az öröklét az anyagbomlasztásra szánt időt! A csönd a hallgatás bedobott törülközője. Az intézkedés a fejlődés hajnövesztője? Ne mások járjanak el helyetted az önmegvalósítás érdekében. Alig van különbség a történtek és a tudatalatti dagonyázás között. Emlékezz vissza a tévesztést követő évvesztésre!
Soha! Még egyszer sem! Betű a betűnek, szónok a szónak. Felejtsd ki magadból az ittlét túlzásait! Átképezhetetlen tett, csontceruzás test. Nyár, nyomatékosan hangsúlyozott fények. Hány semmi kell a láthatóvá tett nincshez? Valóságpártolás ki-ki alapon. Mutogatós észjárás, trapézalakú álmok. Halálod után megválsz intellektuális ingóságaidtól?

Korszakátfogó elhidegülés

Késői aratás, alkalmi szintentartás. Egy szempont kevés a hiábavalóhoz. Korszakátfogó elhidegülés. Idődd legjavát ne a kibeszéletlenre pazarold! Mint aki jól bírja az unatkozás megpróbáltatásait. Szórakozott emlékmorzsolgatás. Ereszkedj le a köznapok szintjére. Dúvadoskodó sejttest. A félig zsibbadt tudat a logikátlan testmelege. Sok kis odafigyelés, átláthatatlan átalakulás. Kifárasztva elviselhetőbb a muszáj. Gondold meg és írjál! A fákról, füvekről és a virágzásról tejútstílusban. Mint aki hazabeszélősen szól a létezésben kitűnt dolgokról. Figyeld meg jól a valóság és az álom szintkülönbségét! A cipőscsőlény hazaindul.

Az öröklét előretolt hídfőállása

A lélek alkonya után a testiség reneszánsza. Ami szükséges a csöndhöz, az itt és a mosttól is beszerezhető? Elkerülték a szók a nélkülözést. Hiánytalan hiány. A vörös, a fekete és a fehér segítség a hangulattalanhoz. Várandós színek, kompozíciós elcsendesedés. Érdekélénkülés. Szemlesütve a morálról, a kibírhatóság szintjén. Érzékszervileg kezelhető van. Félretett irtózat. Árnyalatok nélküli kibékülés. Tisztánlátásbirtoklás. Mi értékkel tolmácsolható, koncentrálással el- és kigondolható. Vedd úgy, hogy túlélte a kezdet a véget. Mint akinek rájár a szája a békeidők aranyköpéseire. A gondolatok kitermelésekor lehetetlen a mozdulattalanságot nem szeretni. Érintik egymást szemszín és naplemente. A következetesség az öröklét előretolt hídfőállása.

Mint aki emlékeihez bújik melegedni

Bizonyítható a semmiből való kitalálás. A diskurzus középpontjában a határtalan áll. Váltják egymást a változások. Indokolatlan jövés-menés egy sincs. Színt kap a lélek, a mélység értelmet, a távlatosság testmeleget. Közügy lett a boldogulni tudás. Magához láncolta az együtt sírás az együtt nevetést. Kontúrok nélküli összetartozás, ki nem kelt kígyótojás. Külsőségektől mentes minőség, kételyérzékenység. Siess utolérni a kézlegyintéssel elintézhetőt. Rólad is szólnak a transzcendens szokatlan kijelentései. (Mint aki emlékeihez bújik melegedni.) Sok köze van a valóságnak az ellentétek csatározásaihoz? Ami az érthető számára értelmes, lényegileg azt kell az első helyre tenned.

Ne keverd bele a mába a tegnapot

Odaadás vöröskeresztes alapon. Terror, kötőszövethorror. Mendegélő évszakvég. Önmagában is jól elvan az élet. Merőben ellentétes két muszáj. Fölötted passzentos felhők. Kell ennél több? Mint aki külön-külön vihogtatja érzékeit. Szóösszetétel, egytálétel. Nem elég a szigor. Meg kell őrizned a másoktól kapott testmeleget. Gyengédségkülalak. Izolált törvényburjánzás. Ha nem bírod tovább szusszal – utazz busszal. Ne keverd bele a mába a tegnapot. Az árnyak: az alkony részvétnyilvánítása. Dilettáns csendestárs. A rosszindulat a lélek idült szembetegsége. Kakukkos óra. Tőled is függ a gyógyulás mértéke és tempója.

Szorul a hurok

Majd szólok, ha álmom beházasodik a létezőbe. Éppen hogy csak péntek van. Mint akit hatalmába kerít az izmosodó realizmus. Osztályon felüli lent, forgalomból kivont mennyei érzés. Hamar munka szült hibátlant. Ősz, tetvészkedő levelek, kirajzott véletlenek. Váratlan gyönyöradomány. Törvénypótló szájbaverés, csillogó szóprotézis. Tartsd szem előtt a magával ragadó kezdetet. Írod? Sokat foglalkoztatott muszáj. Várd ki az igazságra tapintás legkedvezőbb pillanatát! Érzed, hogy szorul a hurok emlékeid nyaka körül? Ma itt, holnap a messzi csöndszószékben. Kedvvel végzett paragrafusizás. A most vagy soha preparátorai lehetőségeiket csókolgatják.

A hiányérzet nyomravezető kutyája

Nyisd rá a tyúkólajtót az időtlenre. Csöndjárandóság alanyi jogon. A metafizika a közérthetőség szájkosara. Vizesblokktekintet. Csődörtartás helyett csődeljárás. A baj a hiányérzet nyomravezető kutyája? Keresztül kéklette az ég metaforádat. Mint aki fantazmagóriákkal kel és fekszik, hullával teli tepsik. Altatópumpa helyett sültpulyka. Vágytam élni, és ebbe más is belefáradt már. (Nincs egy árva hasam se.) Láttál már NEM évszakbarát tájat? Tudok jobbat az alkony helyett: általános fényelanyátlanodás.

Emlékeim útvonala

Emlékeim útvonala

Talált öröklét, befejezett húzd meg, ereszd meg. Összecsapott észérvboka, intellektuális szalutálás. A hely, ahol lenni vágytál: Kisújszállás. Az önkény a rontás-bontás főszervezője. Jajprivilégium, titkosított ágyjelenet. Műlábbal is fürgén mozgó szelek. Zajturmix, asztalhoz ültetett álom, alulmúlt tűrhetetlen. Ez itt mi? Igazat szólás önvédelemből. Mérethez szabott határtalan, égből pottyant cipőscsőlény. Áthúrozott otthonosságérzet. Add meg a szóknak is a valóságnak járó jogot! Minimalizált többség. Félreérthetetlenné tett érzelmi elsőbbség. Ha végig kellene gondolnom emlékeim útvonalát, a semmit jelölném meg végcélként.

Kapszulás esőcsepp

Nyúlszőrkalap, nélkülözéshez szokott tapasztalat. Valóságos hőstett, kapszulás esőcsepp. Minden véletlen veszélyt szimatol a törvényerőre emelt rendeletben? Lámpavilág, ágyúszószilánk. Inaszakadt égbolt, felbérelt káröröm. Értékérzékeny öntudat. Legyen az kis vagy nagykapu: a szók előtt nyitva áll. Beletúrsz érzékeidbe. Morfondírozol. Kutakodsz, kitalálsz, minősítesz. Reflektálnak álmaidra. Nem kerül sokba önmagad vállalása. Undokoskodik a naplemente. Unatkozol. Hallatják hangjukat a kiútkeresők. Tenyerek ütődnek össze, megy a pénz vándorútra. A sűrűségről mégis csak a kövek tudnak legtöbbet! Villámgyors susmus, érett ösztönközelség. Az idő és az emlékek kiszolgáló személyzete egy és ugyanaz?

A lejárt indulók kora után

Öröklétvédett. Gyengéd, mint egy madárfiókcsőr. Sok-sok lerakódás. Guanó. Nem volt elég. Még mindig nem. Nap mint nap többen vannak az igenre ácsingózók. Mikéntha tiblábolnál. Lélekközeli öblögetés. Olyan öntisztulásféle. Amit mégis csak okosan, körültekintően kellene eladnod. A megértetés apoteózisa. Lépésről lépésre, sűrítve, tantuszzaj. Történetösszetettség. Dühöngő, hadonászó indulatok. A lejárt indulók kora után. Tanítani kellene. A rangon aluli megérintés taszít, és bizalmatlanságot szül. A rohadt életbe! Ugye meglepődtél, mikor becsusszantál a rosszul összeillesztett dolgok közé?

Vaskampó

Maradt a szótő: napszakelőleg. Holdfény és megsértett idegszál. Kőkerítéssel körbevett ittlét. Felhőnyi zsírfolt, gondolatgarat, ne hagyd magad. Csöndhöz igazított léptek – hasonlatokban tárolt körülmények. Már nem élet, még nem halál. Mint aki sötétben is hazatalál. Adod és veszed a jót, álmod nyugodt. Kilapított példabeszéd. A töretlen a lelkiismeret fülbevalója. Kapóra jött naplemente. Csavaros észjárásban elrejtett szeretetigény. Vaskampó az ünnep – akaszd fel rá fáradtságod göncét.

Tömör testbeszéd

Színlelt hallgatásba torkollt a motorizált csönd. Szárazgallymozdulat, ügyeskedésegérút. Ólomlábakon vánszorgó alkonyidő. Képzeld bele a semmibe a vant! Állkapocskanyar, anyacsavar. A ráhagyásos szók után tömör testbeszéd. Lyuktemetés. Teliholdgrimasz, kilátott versszáj. (A kigondolt a bizonyossággal való kacérkodás.) A kényszer hatása alatt kiteljesedett öröm nő, mint halál után a köröm. Napszakperem, tapintható messzeség. Nyiladozó értelemmel, búsulásra kényszerített idegekkel. Sokmozgásos pofacsont, hiányérzetpótló orrnyereg. Szélső értékhez soha ne köss szót!

Saját öröm, importált arckifejezés

Az utolsó dögevő is elhagyta a körletet. Kallantyú helyett vadhattyú. Kopott szívbillentyű, leltári számmal ellátott tapasztalat. (Lélektani mozzanatokra alapozott jóhír.) Mint aki barátságot ígért a cselekvésképtelenségért cserébe. Tanuld meg a rendteremtés grammatikai szabályait! Mennyi időre van szükség a tinglitangli alapszokássá finomításához? Saját öröm, importált arckifejezés. Mint mikor öt érzék kapaszkodik egyetlen ténymegállapításba. Minden szinten jóvá hagyott mosoly. Teknősbékalábvíz. Iszapeső és vastüdő. Menj és pisiltesd meg álmod! Hány letaglózott véletlen esik egy törvényre? Teliholdvegetálás.

A visszafelé nézés helye és ideje

Mint aki csöndlyukasztással fejezi be napját. Stílus és kenderkóc. Meg-megújuló imaroham, zsákvarrótű. Szárított kukoricaszem, juharlevél, sáskahatárjárás. Eb ura vak ló. Újra húrozott évszakhárfa. Öröklét bemondás alapján. Az számít kivételes alkalomnak, mikor ingyenessé teszi testszolgáltatásait a lélek!

Ne te határozd meg a visszafelé nézés helyét és idejét! Gesztusakkord. Tuja és tunya. Mint mikor kimondhatatlant nyalogat a szó...

Világvégi hangulat moslékos vödörrel

Még mindig szűknek érzik emlékeid az időt? Muszájmonológ, öt ágú sejtelmeskedés. Évek kellettek hozzá, hogy belenőj egy történetbe. Górcső alá vett tejútmechanizmus. Tisztánlátásra féltékeny kamaszigazság. Szaporára fogott dicsőség. Az emlékek: a múlt sleppje. Törődj többet fájdalmaid jólneveltségével! Alaposság – intellektuális alkalmatosság. (Minilét.) Mi lesz a beavatottak számára elkülönített csöndekkel? Elvtelen észérvtámogatás. Metronómtempóhoz igazodó álom. Cigánykerékküllő. Hajhagymaszeletelő, ingatag tudatalatti. Előre eltervezett lélegzetkihagyás. Keréknél kerekebb szó, megint itt és nem ott. A hibázás mérföldkövei. Poralakban föltálalt valóság. Közkincsként reklámozott kellemes közérzet. Mint mikor hasad a vászonszövet. Lapjárás. Piedesztálra emelt alapállás. Szereltesd ki a csöndet megtapasztalásaidból! Ez itt mi? Világvégi hangulat moslékos vödörrel.

Eltávoztak kínzóid

A másik véglet. Egyetlen történetre felépített élet. Anyámasszony katonája táj; se több, se rendesebb. Érzetnyámmogás, évszakvégbolondítás. A kezdetek idején még boldogítás. Arrafelé tálalható a gyermekkor. Művészet volt nem érezned a humanizálódás huszonnegyedik óráját. Fölszabadult, szempontmentes eljárás. Tekintsd egyszer és mindenkorra adottnak a természetközelség paramétereit. Már csak a megnyugvás hiányzott a mai napból. Arról kell, hogy jöjjön a segítség, amerre eltávoztak kínzóid. Soha nem az van, ami egyszerre bírná örvendezésre mind az öt érzéket. Ott kezdődnek a sorsodból kikövetkeztetett mondatok, ahol te akarod, de hol érnek véget? Miért nincs benned késztetés a csöndek megduplázásához? Bizonyíték-e a naplemente intuíciós elképzeléseid majdani eltorzulásához? A szemtől szembe legkritikusabb pontja a sejthalál. Van módszer és életcélkövetés, mely nem tűr álmot veretlenül, hitet és meggyőződést bukás nélkül.

Robbantott emóciók

Késve reflektáltál álmod három kívánságára. Mint mikor a megnyugtatásra szánt idő alig rövidebb az öröklétnél... Ezek itt mik? Robbantott emóciók. Ádámcsutkatréning. Kishaza terebélyesre sikeredett

jövőképpel. A helytől és időtől függ, hogy a fontos mennyit változtat elméd gondolatösszetételén. Lélek lovaglóülésben. Másodlagos nemi jelleg semleges pályán. Közös emlékszerzemény. Mosolykotlós, félkész mozdulattalan. Holdfénylábnyom. Érzel-e magadban elég erőt a halál hírbe hozásához?

Lebzseléshez szokott fájdalmak

Oda kell visszatalálnod, hol jól érezhetted volna magad! (Nem hiányozhat a végigvittből a kezdet.) Évszakallűrök, de csak ha figyelsz. Ez itt mi? Észérvekkel sikeresen talpraállított világkép. Mint aki keveset tud a lebzseléshez szokott fájdalmak kiszámíthatatlanságáról. Életműkorszakolás családi alapon. Biztonságos ellenjelenlét. A te feladatod a szempontok és a lehetőségek összeötvözése. Csak viszketős véletleneket ne! Az érzés gondolatkiteljesítője a tett. Vízben áztatott versláb. Lélektani tanonckodás. Sokat próbált aszimmetrikus kellemetlenkedés. Könyvekből ki, szituációkba be. Dúlva-fúlva, tízezer nap múlva. Dönteni csak szépen, belülről kifelé haladva szabad. Fogat fogdmegért. Lényegpreparátum, holdfényfolklór.

Így mégiscsak más

Úgy szép a lett légyen, ha elkerül a szégyen. A rossz stílusérzék a naplemente halála. Kiszáradt csöndkút; mit lehet sajnálni vagy nem szeretni. Szó, de patkányfogós; erő és hit, de partszakadásos. Súlyos vád, de nincs benne megríkatni való. Keresés is, megérkezés is van benne, biztatóan hiányos. Szerencsétlenségedben pontosan annyi a rossz, mint az önként vállalt. Megalapozottan egész – összecsapottan jó. Sorsod visszaigazolások nélküli hajlandóság. Mint aki vastagon kedvetlen, de rálelt a kitörési pontra. Dívik a férfimunka. Így mégiscsak más.

Idomított nagyzási hóbort

Ne a mondatokkal törődj, a csöndhóhérra figyelj! Időről időre derüljön fel arcod! Nevess! Jelentéktelen tételekben akár gonosz is lehetsz. Mint aki tétlenkedést lesállásra cserél. Hibás önvizsgálat. Transzcendensvizit, hajtűkanyarokkal tarkított hogyan tovább. Kontraszelekciós halálnemek. Igen felől láttatott nem Problematikussá vált mozdulattalan. Döntésig vitt semmi. Érett véletlenek, alkalmazkodási baklövés. Új életet kezdett az öröklét az itt és mostban. Lehet-e elintézési mód a közömbösség? Ezek itt mik? Kikapcsolt érzékszervek. Perverzitással fertőzött mély alvás. Exportképes tudatállapot. Idomított nagyzási hóbort.

Vékonyan csordogáló invenció. Pankrációk utáni vágyakozás, túlfűtött rögeszme haddelhadd. Tételesen felsorolt intellektuális hozomány. Komód. A szeretet emocionális csomópont.

Másold át az őszt a tavaszba

Az évek várt segítsége elmaradt. Kétértelmű fogalmakkal túlterhelt sápkórság. Gyakorlatozik a fájdalom húsodban és véredben. Segédmunkásszívverés. Fogantyúval ellátott álom. Szóütögetés csönddel. Másold át az őszt a tavaszba! Herpeszkirály. Átlag fölötti vegetáció. Téged is a mozdulattalan vezetett be az öröklétbe? „Zajártalomrés.” Égboltkasírozás. Tanulom sorsom jobbra fordítását. Ahány nap, annyi kutyaszorító. Szordínó. Érintenem kell a tudtomon kívül történteket is! Ismered-e a tengés-lengés alapeseteit?

Sikk lett a szeretetre emlékeztetés

Európa csendes, újra rendes. Rend lesz! Beállított libidó. Nem rögtön, ráérősen érintve. Ami a lelkiállapot velejárója. Mint tényező visszahat. Bizonyítások nélküli elszántság. Szorongatott helyzetbe került elme. Kiscsönd, szivárványon túli teliszáj. Méltó, legméltóbb fogadtatás. A teljességtevésben nem volt semmi érdeksértő. Ellenkezőleg! Dominánssá vált az idegsejtbabusgatás. Az igazság tényszerűsége hat a hely szellemére. Követelődzős itt és most. Sikk lett a szeretetre emlékeztetés. A legkomplexebb érzésfajták az így is lehet mementói. Mint aki a szerénységgel kapartatja ki az őrültségek sült gesztenyéjét. Pertuidill, együttlétkecmec. A dologhoz hébe-hóba munka is kell. Ösztönmeló, lélegzetkutyagolás. Az eljövetel és a reálvilágból kilépés között nincs összefüggés. A hasonlóság emlegetése hátborzoló tévedés, térvesztés. Írod? Láthatatlannal kapcsolatos magyarázat, közös megegyezés alapján.

A jövő által megszült szó

Nézz szét magad körül, mielőtt letelne a fajfenntartás lyukas órája. Hogyan hátráltathatná a levegő a szél kibontakozását? Vadludak. Hajlékony identitástudat. Miként lehetne becsatlakoztatni az emberek reakcióiba a lényeg mögött leledző dolgokat? A szükségszerűség megtapasztalása után nem válhat egyívásúvá szándék és tett. Ha eleget foglalkozik a törvény a valósággal, rögvest megemelkedik emócióid szintje. Legjobban a lélek sínyli meg a méltatlan sorsra jutott csöndek hiányát. Vagy a dolgavégezetlen semmi, vagy a jövő által megszült szó.

Egymásba kapaszkodó érzések

Nyár, vasárnap este, baráti alapon. Légies kérlek alássan, mostoha sorsra jutott apátia. Halál a génlopakodókra! Vércsetoll, halpikkely, adoma-spiccvas. Hátulütők nélküli lelkesedés. Megyek öröklétet látni. (Kivülállóknak szánt egymásba kapaszkodó érzések.) Muszájmentes tényabajgatás, horizontális tisztánlátás. Ha értékhibásan is, de mondd ki az igazat! Az őrület az elmondhatatlan sámfája. Alapalgoritmus. Nézz vissza, de semmi több. Okítás. A vers ittléted témazárója. Ha megígéred, hogy köztünk marad, vérem véred mellé fekszik.

Kapor és krétapor

Hatalmas csattanás, bugyikapufa. A szükség hozta így: elszerettem előled az életet. Hibás ötletszámítás, összesített kevesbülés. Kapor és krétapor. Vércsíkkal megjelölt harmatcsepp. Ösztönugratás. Az idő és a hely nem akadály. Az ismétlés a lélek feltételes reflexe. A tények a van nyakmerevítői. Méltóságteljes szempontsor, dagadt álommellkas. Kuss! Hímnemű semmi. Szarva közt a teliholdat... Plutónium, purgatórium. Vakkeretbe helyezett lélekjelenlét. Véres szivárványhát, szertelen ittlétbrancs. Ez itt mi? Az elképzelhetetlen (Azt csinálsz, amit akarsz!) ürüléknyoma.

Mielőtt munkára fognád emlékeidet

Ágyék körüli huzavona, ittlétpauza. Körbetapogatott életérzés. Indirekt tegnap után testszagú ma. Lopakodó róka a lemenő nap. Mielőtt munkára fognád emlékeidet, gondolj gyerekkorodra. Ő, te és én. Bolhavadászat villámfénynél. Kapásbor. Ittlétdemonstrátor. Munkacím: Hogyan vezessünk áramot ábrándozásaink vénájába. Posztumusz majd, mustárszínű holdfénygranulátum. Nüanszszegment. A törvény a tetten ért valóság szemefénye.

Kétszereplős korízlés

Előtted az élet és a tiszta papír. Kihabosodott sírszáj. Eb, leszáradt emlékseb. Kétszereplős korízlés. Megszűnhet-e szempont lenni az érzelmi összeszokottság? Zűr támadt az ismerethibás kijelentések körül. Piperkőc telihold. A kreativitás lényege az ötletek összjátéka? A csönd mint létkérdés. Az igazán fontos nem csúszhat ki az elmélet karma közül. A lényegként elfogadott látványnak sem utolsó. Nívósan transzcendentális

lelkierő, kivált ha tükrözi a megtapasztalás szakaszait.

Szinopszis

Mi történik itt? Tanítja a pontos célzásra az igazság a tapasztalatot. Mint aki szeretne keresztbe tenni az öröklétnek, de tart a következményektől. Levelibéka. Lecsökkent a hibátlan eszmei értéke. A jó pap is holtig tanul. Íz- és illattrubadúr. Listás fatalista, másodállásban fantaszta. A történet a mondatokba foglalt szók szinopszisa. Még nincs későn, hogy kifáraszd a muszájt. Valóságtól dagad a titok. Addig kell köpülnöd a jót, míg éned részévé nem válik.

Jelenti sorsod jobbra fordulását

Dologra fogott képzelet. Arc néz vissza a zsebtükörből; töredékes mondatidő. Teliholdba égetett azonosítószám. Ádámcsutkás gépfegyvertorok. Megfelezve több! Nem imitálás – invitálás. Mikrofilmpróba. Szóhuzavona kapudöngetéssel, bugyilevetéssel. Méltósággal viselt csöndalázatosság. Megaláztatás. Egyszerre lépni dologidőben: jelenti sorsod jobbra fordulását.

Összesített arckifejezés

Gondolok rá, számolok vele. Be fogok mélyen hatolni a kimondhatatlanba. A holdsugár az éj varázspálcája. Senki se bántott hazafelé menet. A van és a semmi közötti veszteglés rossz intellektuális kondícióra vall. Líralét, anno 1995. Agyon se lehet ütni vaklárma. Szeretetmóka – rímtelen mondóka. Apróhirelés: Múltkiközösítést vállalok! Állj készen az összemosolygásra! (Ezúttal nem ordenáréskodik a naplemente.) Még korai temetni a kinyilatkoztatási szándékot! Zsörtölődés idegi alapon. Átcsaphat-e áldást osztó ténykedésbe a rámutatás privilégiuma? Adnám, de nem találom. Fényt kapott rémálom. Termőre fordult holtidő. Két metaforát adok egy összesített arckifejezésért.

Alulról építkező önámítás

Elabsztraktosodott ide állj, ne ott legyél. Maradj továbbra is a szükségszerűség keretein belül! Az önteltség a futva utolért pillanat rossz tanácsadója. Felejtsd el a kárt okozás leghosszabb óráját! Ahhoz, hogy egészséges maradj, egyenként kell érzékeidből kiszedegetned a jót. A csönd nemcsak

előnyös, de hasznos is. Haszonélvezet törökülésben. Dohogás és méregkiadás a gonoszkodás legkisebb jele nélkül. Alulról építkező önámítás. Tartós ittlétre berendezkedett emberi számítás. Üresen, de nem tartalmatlanul.

Hozd lázba érzékeidet!

Krétaküszöb, semmi sem örök

Csirkefar, hát – versláb. Krétaküszöb, semmi sem örök. Most jó lenni apukának. Ékezethozadék, te kis rohadék. Isteni szikrává előléptetett semmi. Már meghűlni látszott benned a vér. Kakaskodó tények, nehezéknek használt körülmények. Nyitott szájhoz szokott muszáj. Pitvar és porckorongsérülés. Te vagy a gondolattalan ellenlábasa. Toposz. Szépségragtapasz. Ízléskörgyűrű, fű, fa, elhúzódó hitviták. Ami egyébként nem lenne baj. Mint akiben időközben véget ért a hatalomvágy. Fűrészporos napfény, borbokréta, harmonikamozgású kéjkisülés. Őrületkaptató, évszakszékfoglaló, szájból etetett szó. Még várat magára a holnapot keresztező unalom. Eszelős szív, jogos verhetetlenség. Futottak még ráció. Ez itt mi? Filmhosszúságú éjszakai álomelsötétítés.

A csönd a hallgatás zárójelentése

Mint aki eltekint a megfontoltság alapesetétől. Megunhatatlan versnyitó szituáció. Túlméretezett csakazértis. Méregfog, legyártott sorsprotézis. Mint aki belelógatta emlékeit (merő kíváncsiságból) a színét vesztett időbe. Kitapintható az érdek és így továbbja. Őszutó terpeszállásban. Két vállra fektetett gyönyör. Júdás. Sejtösszeborulás. Átléphetetlen ingerküszöb, megnősülök. „Még az árnyék is parázs homály.” Rongyosra nyűtt előérzet. Makadámutak. Száznyolcvan fokos közérzetfordulat. Két kézzel kapaszkodik a szél a teliholdba. Írod? A sperma a teremtés hírvivője.

Elvagyunk az élettel, noha ismerjük a muszáj agresszív szokásait

A hangszín és a tónus az ittlakók érdeme. A szóhibás kételyt ne a kivételek között keresd. Elvagyunk az élettel, noha ismerjük a muszáj agresszív szokásait. Kiengedett fékpofa a szivárvány. Importált transzcendensocsmányság. Érdekkel, ideológia mentességgel, vérrel és csekklapokkal. A tények mohó és mértéktelen nyakalását nem szokás másoktól ellesni! A jelszó: vagy magad jössz rá, vagy kiszárad jellemed sóstava.

Könnyen kiismerhető véletlenek

Ez van. Halszag és lélektan. Váratlan könyöradomány, kapadohány. Dohogásba fojtott isten háta mögötti csönd. Van-e vészkijárata a kimond-

hatatlannak? Mi volt előbb, a csillaghomlokú tél vagy a tyúkbél? Mint a folyóból kiúszott kutya a vizet, úgy rázta le magáról T. emlékeit. Sokáig úgy tűnt, maradandó sérüléseket szenvedtek az élet védelmére kirendelt tapasztalatok. Mint mikor nem esik egybe az idézet a pontossággal. A könnyen kiismerhető véletlenek vezették vissza T.-t emberi számításaihoz.

Lépj el sorsod mellől

Azt mondd ki, mit mások erőfeszítések árán elfelejtettek! Hatódj meg, lépj el sorsod mellől! Te ezt tudtad? Pályázik rád az őscsönd. Tekinteted merev, mozdulattalanságod teli van pontatlan meghatározásokkal. Korai paradigmaváltás ritkán jó. Betűfúrófej. Földre hullt virágszirom, rángatódzó szívizom.

Emlékkiárusítás

Kifulladt tisztánlátásmánia. Lefektetett életelvek, levélalakú higanycsepp. Lyukasóra. (Rációval teli, szűken mért érzelem.) Most te jössz! Szivárvány terpeszállásban. Nem szóltam. Kéjérzet szokatlan pózban. Nyugis alapeset. A test testleni szeret. Szúrópróbaszerű emlékkiárusítás. Tejútnyak, spermaszag. Kétfrontos lélegeztetés, foghíjas szépítkezés. Elhanyagolt adalék. Előjátékpárti századvég. A kisstílű látszatok okozták a lényegvisszaesést! Az unalom a kevesbülés enciklopédiája? Rongyosra mesélt történet. Tappancs. Csöndagancs. Életismeret – emócionális haszonélvezet.

Betűinvázió

„A rész itt már nem kisebb, mint az egész.” Empátiarészegség. Mindegy, hogy milyen idő, csak sok jusson belőle. Divatelmozdulás, ágynyikorgás. Kívül topogás, belül tapogatás. Feszes szívszíj. Iktasd ki magadból az erőszakos énektelent! Lyukkultusz. Forgalomnak átadott világosság. Tavasz, vontatott széljárás, fagyökérköldökzsinór. Nyelvpiros felhő, betűinvázió. A fák privát kirügyezését ne feledd!

A megtörtént és a kitalált

Veszett eb, örökléten ejtett seb. Rövid, de hatásos lyukríkatás. Istenkáromlás megadott jelre. Egyedül kevés a test a lélek elvakításához. A cserebere mint mozdulatforrás. (Mint akit burokként véd a

lelkiismeret a szokásjog ártalmai ellen.) Bárgyú emlékömlengés. Ütik egymást a megtörtént és a kitalált. Kígyók, békák nélküli szóbeszéd. Mint aki éjt nappallá téve rakosgatja az összefüggések építőkockáit; állagokban gondolkodik, a rosszal cipelteti a jót, s őszinte megnyilvánulásaiból a hazugság húz hasznot. Vajon megóvják-e életedet a további presztízsvesztéstől a muszájjal szövetséges észérvek?

Hozd lázba érzékeidet!

Utolsónak érkezett derűre ború. Nyoma veszett az itt és mostnak. Poétikai hátra arc! Szabadon értelmezett szempont. Sokkterápia, intellektuális megalománia. Ráérsz a sürgetéssel. Csapott vállú ég. Mozdulatokkal megjelenített teljesség. Fújd ki magad! Erőre kapott intuíció. Összecsiszolódott fények és árnyak. Teljhatalmat kapott közöny. Evidenciává édesgetett paradoxon. Ruházd fel lírádat az otthonosság érzésével! Hozd lázba érzékeidet!

Státusszimbólum

Valamit mindig jó tudni. Szellemi előmenetel. Bűbájvalóság. Ütemterv szerinti növekedés. Agysejtkiteljesedés. Szándékfelmelegedés. Írásíz, mozgásba hozott közlés. Kedd, szerda, párnacsücsök. Alig foglalkoztatott életösztön. A kifogástalan tudatalattid státusszimbóluma.

Harapástól a nyelésig

Felbontatlan levélcsönd. Arcüteggyulladás. Nüanszokkal kreált határtalan. Bízva hízzál. Ne csalinkázzál. Mint aki visszavonul a sorok közé. Teliholddidergés, öntelt igehirdetés. Harapástól a nyelésig. Képzetidegen valóságról ott és akkor szokás beszélni, ha kibillentik az elmét nyugalmi helyzetéből a szakszerűtlenül használt gondolatok. (Hibátlanul értelmezett megszokáspartitúra.) A hasonlat az értékközvetítés objektuma. Ez itt mi? Érzéstipológia kezdőknek és haldoklóknak. Az itt és a most szintemelkedése nem az örökléttől függ. Ha találtál világlátásodban egy megtartásra érdemes hipotézist, már nem járhatsz messze az igazságtól.

Magába roskadt táj

Alulinformált szelek között kezdted az évet. Hogy

érzi magát hallgatásod bőrében a csönd? A vég minden kezdet nyughelye. Rohadt ávós. Tejút melletti árokásás. Eltúlzott spermaörvendezés. Vagyok, aki vagyok. Raboskodó évszakok. Szellemképes érzés, világosságféltés. Kitörési pont. Intellektuálisan sakkban tartott nagyzási hóbort. Papírra kent metafora. Egymásra találtak a báró és a lumbágó. Ha beszélsz, vagy hallgatsz: azzal is a valóság telik. Üresen járatott figyelemfelkeltés. Hol? Ott! Véres pillanattorok. Előmosoly, váltakozó emlékezetélénkülés. Köszöni szépen a magába roskadt táj a sértetlen naplementét. Ez igen! Hű! Magzatvízzel működtetett szerkentyű.

Ha stigmásodik egy mosoly

Kaktusz. Újrakezdéskultusz. Az ittlétnek egyszer a világosság, másszor a sötétség felé hajlik a keze. Fekete humor: gondolattumor. Menj és kérd vissza gyerekkorod eredeti példányát. Hatás, ellenhascsikarás. Maradj veszteg, míg odúsodik az este. Annak súlyos oka kell, hogy legyen, ha stigmásodik egy mosoly. Csapszeg. Okoskodásban megbotlott tett. A fa az erdő lelkiismerete. Ez több, mint jóslás! Tengerszint fölötti nyálkiválasztódás.

A szó a tett harcostársa

Megjöttek a fehérvári emlékkereskedők. Akár több év is kitelne a feszengésre szánt időből. Részleges napfogyatkozás – érzékszervösszefogás. Vasfűrész, tüdőszűrés. Bekattant, mit nem akartál. Tűzkitűző. Késlekedj mások helyett is! Ha szépeket szólsz, az ihlet nyergében ülsz. A széksorok között a lelkesedés kapott helyet. A történet, a lélek és az anyag. Leülhetsz, ha munkaképessé tetted agyad. Ez az a naplemente, mit a módszeresség felől érdemes és lehet megközelíteni! A szó a tett harcostársa.

Intellektusom felvonulási területe

Erős kar a hallgatás, ki lehet vele nyomni a csöndet. Sejtfalra írt tacepao. San Francisco. Fog, fogadalomtétel, előétel. Maradéktalan őselv. Tudatalattiba csempészett vákuum. Elillant szüntelen, kiselejtezett tisztánlátás. Ez itt mi? Intellektusom felvonulási területe. A kéz zajjal jár. Országalma. A mozdulattalan a nemlét nagyhatalma. Munkacím: Az öröklét víziszonya az önismétléshez. Ha megdobnak kővel, lopd vissza, mit elcsentek tőled az évek. (Az őrültség a lélek vesegyulladása.)

Szurokba mártott venyige

A szó a kimondhatatlan bélyeghelye. Szemesnek áll a lámpavilág. Sok-sok mozzanatból állt össze az itt és most. Szándékvitustánc. Forgócsontalakú naplemente. Kiskés, fakanál és szike. Szurokba mártott venyige. Itt hangos emlékbeszéd, amott harákolós öröklét. Ahhoz, hogy irányt változtassanak tapasztalataid, elég egy jól eltalált szó. A festő pingál, a tyúk kapirgál, bőregér lóg a hintán. Bátorodj fel! Bánj okosan tudatalattiddal! Még van idődd összecsiszolódnod a csönddel. (Meg sem állt a kasszasikerig a rémtörténet.)

Előnyökhöz juttatott lélek

Betűhurok, öngólöröklét. „Ugyan mik e percbe zárt rándulások?” Mint aki hiszi, minél közelebb kerül a belátáshoz, annak arányában távolodik el a problémáktól. Folytatás lefutott kezdetekkel. Péntek. Előnyökhöz juttatott lélek. Mint aki a gondolkodásban találta meg számításait. Hattyúnyakalakú vércsík. Zötyögtesd meg a beavatottak csöndjét! Eliszkolt utóötlet. Golyva és tűzcsóva. Festékbe mártott szívpemzli. Forró mondatöl, hézagpótló emlék. Alacsony rezgésszámú vég, racionális kimértség.

Szóhoz láncolt emlék

Dátumhoz kötött rothadásszag. Iszapeső, visszafelé tekert emlék. Rossz fogú évszak, életvonallal áthúzott kiírás. Hírlik, építik védelmi állásukat a támadók. (Csillogó nyálkokárda.) Bevégezetlen idegmunka. Terpeszállásban fogadott zsörtölődés. Érzetretesz. Megjöttek a bumerángrekvirálók. Galibatűfok, meghosszabbított türelmi idő. Eloldalogtak az önpusztítás kezesei. Jó a memóriád. Gólyakelepeléstől hangos metaforák. Majd eldönti a többség. Kevés haszonnal forgatott szavahihetőség. Igyekezettel átitatott látás. Bálázás. Mint a güzü, dolgoztak érzékeid, mégis ösztönösséged fáradt el. Mi múlik el tervszerűbben: a szóhoz láncolt emlék vagy a tollhegyre tűzött valóság?

Monumentáloskodik a semmi

Fiastyúkhús. Jó volna, ha volna. Kényeztetett bolha. Minden világos, csak a nappali van besötétítve. Dologra fogott amplitúdó. Tanulj meg sietni a teljesség érdekében!
Monumentáloskodik a semmi. Recseg-ropog a képzetereszték. Légy hű az észjárásoddal párhuzamos

véletlenekhez! Körömlakk és pormacska, átszabott üresség. A legtöbb muszájkodásnak befelé fordulás a vége! Búgócsiga és siratófal. Lépcsőzetesen kiképzett immunitás. Ha nincs több ellenvetésed a jó ellen, cselekedj lelkiismereted szerint.

Irány a mondatvég

Irány a mondtavég! Mit innen látni lehet, közel áll a klasszikussá vált semmihez. Minden műveltségnek az ismeretek felé hajlik a keze. A bajok forrása nem a mesterségesen kialakított egybeesés?
Fent félkövér felhők, lent kavicsnagyságú madárárnyak. Beszabályozatlanul csak az öröklét nem veszélyes. Felszínre kell hoznod a beléd kövesedett pontosságot! Hosszú volt az út a rációtól az emóciófosztogatásig. Vannak dolgok, miket még van időm megbánnom. Szokásjogbontás, fájdalomvédjegy. Érdekes kijelentéseket hallottam az itt és most legközepén. Az őrület a józan megfontolás csodabogara? Vannak életek, mik szüntelenül variálják szempontjaikat. Következetesen végigvitt véletlen.

Vár rátok a holnap

Roggyant csütörtök után csürdöngölős péntek. Megemelkedett gesztusszint, glosszaszülő fejsérülés. Mint akit jobb belátásra bírt az ődöngés. Nem kiskacsa, nem fürdik, nem fekete a tó. Öröklétérszény, fénypöttyös zengzet. Ittlétcsíkos kárpótlás. Beidomított alkonyárnyak. Pamutsál, lelkiismeretszöktetés izgalmakkal. Mondottad volt: vár rátok a holnap. Sok mozgás, ékszerfinomságú önemésztés. Holdfényfolklór. Valaha itt az őrültek háza állott.

Csak a semmi maradt

Közepes életerő, csöndfüggetlenség, világgá ment most vagy soha. Mint aki meggyőződik a kimondott igazságok ellenkezőjéről is. Így mondta. Lejáratták magukat a csodák. Ez itt mi? Sikerérlelő ostobaság. Vadságként bejegyzett engedékenység. Kiüresedett csűrés-csavarás. Mozdulattalansággal határos (ez nem eléggé hatásos) lélekkoptatás. Mint mikor feszegeti a múlandóság határait az egyszer így, másszor amúgy tényvilága. Megilleti-e a részkérdéseket az összesenhez való jog? Vannak metaforák és gondolatösszesítések, mik kívül esnek a mindenütt határain. Részletesen leírt harmatcseppnyaggatás. Igen és nem nélküli versengés, álomtisztaságra ejtett (letett) voks. Az ellenkező híresztelések mögött csak a semmi maradt, meg néhány levedlett kígyóbőr. Bevette magát ismereteid

dzsungelébe a kétségbeesett tudomásulvétel.

Ez minden, mit az erőmet meghaladóról elmondhattam

Alacsony életnívó, magas röptű kedélyeskedés. Ha eszi, ha nem, kap máskor is. Altatópumpa csak egy van. Altamira. Tömjén és mirha. Lebontásra érett hiányérzet. Odavissza rohangá-
szásomban magára talált az alkony. Nem érek rá. Éppen csak annyi időm van, amennyi az élethez kell. A tagozódás mint mértékegység. Viperacsók, övön fölüli szeretkezés. Vannak melléfogásaim, miket a szerencsének köszönhetek. Kiveszőben van bennem az állandóság. Emlékmódra ráérős vagyok. Szeretek otthon ülve bakot tartani az unatkozó angyalkáknak. Az emlékezetbe véséskor segítségemre volt néhány ájulós történet. Ez minden, mit az erőmet meghaladóról elmondhattam.

Nincs más, csak az abbahagyás

Soronkívüli formaérzék. Kihúzott tájfiók, tojáséj. Aki másnak vermet ás, mutogatni való félnótás. Lírakostoló, tüdőfújtató, felvilágosult kéjérzet. Írod? A csönd a természet ma született bárányа. *Észak* dél helyett szónokol. Mit jól csináltak a fények, elrontotta az árnyék. Belebukott kiváncsiságod az örökös keresgélésbe. Maradj veszteg, ha megkukult eszed. Ha valami az érdek miatt nem *hasznos*, nincs más, csak az abbahagyás. Vagy az el sem kezdés. Vannak szorgalmas lelkűek, minden elől menekülnek. Szavajárásuk legközepe: *nem pirítós kenyér a történelem*. Egyébként a szabadságra hivatkozás nevében maradéktalanul kiélik ösztö-
neiket. Nyakig belemerülnek az életsorosok bogozásába, olykor még nevetni is elfelejtenek.

Előnytelen alapeset

Hány roskatag dátumra, tényanyagra van szükséged, hogy felküzdd magad az önbecsülés legfelső létrafokára! Álmomban se jöjjön elő. Vazelinnel bekent bárányfelhő. Holló a hollónak még elvétve se. Mozdulattalanságra alapozott észjárás. Még ma kerítse hatalmába a dolgokat a ráérősség! Esőszag, rovartetem, megszokáskörgyűrű. Szá-
zhússzal hetvenkedő szív. A helyszínre érkezett tett – szituációt mentett. Szó vérátömlesztés. A törvény a hagyomány sarkantyúja. Van, de csak egy. Előnytelen alapeset.

A szeretet a líra ágyrajárója

Lélektől fölfelé lecsupaszított szók testtől lefelé mély sóhajtozás. Fogalomfogda. Itt senki se bánt, közvagyon a leltárba vett táj. Kigonbolt csöndslicc. Csak játék. Hajnalpirhalánték. Ez régen is így volt? A szeretet a líra ágyrajárója. Emlék adta sors. A tett szándékod küldönce. Különc. Zeneszezon, sorközbálvány. A részletek az összesen lábanyoma. Szívsebész. Világszinten zenész. T. a vonaton utazva / Szolnok és Budapest között / tapogatta ki életvitelében a megelégedettség nyirokcsomóit. Mint aki átképezte őszinteségét az igazságok önzetlen szolgálatára.

A dolgok világosabb oldala

Laposodik a lélek, szűkül a történet, az egybemaradhatatlan anyag helyzete sem jobb. Nincs hely, hol bizonyíthatná zavartalanságát a kibontakozás. Érzékpankráció. Rögtönzött teliholdkomponens. Álombevétel, tisztánlátáskiadás. Kevés önsajnálat, szívverésvizit meg ami velejár. Ideges öröm, precíz fájdalomérzet. Próbáld meglátni a dolgok világosabb oldalát! Kiválasztani a munkából az értéket, a tevékenységből a muszájra szabott hasznosat.

Mint mikor beleerősít a valóság

Átalakított naplemente. Kiváltságosak számára fenntartott évszakvég. Igaz, vannak kedvenc véletleneim, egyedüli támaszaim voltak sorsom megalapozásakor. Mint mikor beleerősít a valóság. A létezés érkezési oldala mégis csak a teremtés. Kiravaszkodott feszültség, távol a test szükségleteitől. Akadályokkal megtűzdelt egyetértés. Bizonyságtétel, egytálétel. Morgolódó folytonosság, ki-ki alapon. Hogy mi fontos és mi nem, benne van zsigereidben. Alkalomhoz illő akklimatizáció. Pofacsontragozó hallucináció. Pótolta tegnapi mozdulatlanságát a csönd. A pillanat az öröklét serkéje?

Betűtiprás **3**
Betűtiprás 4
Túlélte a kezdet a véget 4
A legrövidebb idézet 4
Négykezest játszik a fájdalom 5
Témám az álmok pontosításigénye 5
Mikor szó érint szót, fénylőbb a mondat 5
Lelepleződött végzet 6
Mintha örökké ma lenne 6
Hanghiba, holdfénypókfonál 6
A történelem kertitörpéje 6
Frissen amputált esőláb 7
A gyanútlanság bevett trükkje 7
Egyfordulós opus 7
A líra hormonműködése 8
Mit a kő tesz önnön súlyával 8
Zebracsíkos tavaszillat 8
Tíz patkány súlyra annyi, mint egy kölyökoroszlán 9
Amiben nincs szeretetre átváltható praktikum 9
Gondolj az intellektuálisan támadhatatlan csöndre 9
Kevéssel beérő létezés 9
Szilvakék álom 10
Álmokon lépkedő napra nap 10
A létezés fenegyereke 10
Egy késői irreverzibilis logika 11
Vasárnaposodott taposómalom 11
Váltópénz 11
Víztárolóban elrejtett valóság 11
Vedd úgy, hogy ajándék 12
Tájtapogatás esőmódra **13**
Frontálisan ütköztél a sorssal 14
Tőzegtűz 14
Tájtapogatás esőmódra 15
Amit a lélek láttat a testből 15
Önsorsrontás messziről jött fájdalmakkal 16
Ott most nyár van, napsütés és csodavárás 16
Erőpróba holtidőben 16
Dagadt esőpofazacskó 17
Két felvonás között 17
Morálmajális – háttér hóeséssel 17
Emléknek sok, valóságnak kevés 18
Aprózva megközelíthetőbb a szeretet 18
Intellektuális ingóságok 18
Korszakátfogó elhidegülés 19
Az öröklét előretolt hídfőállása 19
Mint aki emlékeihez bújik melegedni 19
Ne keverd bele a mába a tegnapot 20
Szorul a hurok 20
A hiányérzet nyomravezető kutyája 20
Emlékeim útvonala **21**
Emlékeim útvonala 22
Kapszulás esőcsepp 22

A lejárt indulók kora után 22
Vaskampó 23
Tömör testbeszéd 23
Saját öröm, importált arckifejezés 23
A visszafelé nézés helye és ideje 23
Világvégi hangulat moslékos vödörrel 24
Eltávoztak kínzóid 24
Robbantott emóciók 24
Lebzseléshez szokott fájdalmak 25
Így mégiscsak más 25
Idomított nagyzási hóbort 25
Másold át az őszt a tavaszba 26
Sikk lett a szeretetre emlékeztetés 26
A jövő által megszült szó 26
Egymásba kapaszkodó érzések 27
Kapor és krétapor 27
Mielőtt munkára fognád emlékeidet 27
Kétszereplős korízlés 27
Szinopszis 28
Jelenti sorsod jobbra fordulását 28
Összesített arckifejezés 28
Alulról építkező önámítás 28
Hozd lázba érzékeidet! 30
Krétaküszöb, semmi sem örök 31
A csönd a hallgatás zárójelentése 31
Elvagyunk az élettel, noha ismerjük a muszáj agresszív szokásait 31
Könnyen kiismerhető véletlenek 31
Lépj el sorsod mellől 32
Emlékkiárusítás 32
Betűinvázió 32
A megtörtént és a kitalált 32
Hozd lázba érzékeidet! 33
Státusszimbólum 33
Harapástól a nyelésig 33
Magába roskadt táj 33
Ha stigmásodik egy mosoly 34
A szó a tett harcostársa 34
Intellektusom felvonulási területe 34
Szurokba mártott venyige 35
Előnyökhöz juttatott lélek 35
Szóhoz láncolt emlék 35
Monumentáloskodik a semmi 35
Irány a mondatvég 36
Vár rátok a holnap 36
Csak a semmi maradt 36
Ez minden, mit az erőmet meghaladóról elmondhattam 37
Nincs más, csak az abbahagyás 37
Előnytelen alapeset 37
A szeretet a líra ágyrajárója 38
A dolgok világosabb oldala 38
Mint mikor beleerősít a valóság 38